Viešpaties Advaitos šlovės aprašymas

Visa šlovė, visa šlovė Šri Krišna Čaitanjai, deivės Lakšmi mylimajam! Visa šlovė Viešpačiui Čaitanjai, kuris yra toks brangus visiems bhaktams!

Visa šlovė, visa šlovė gailestingajam Vaikunthos karaliui! O Viešpatie, prašau pažvelk savo gailestingu žvilgsniu į sąlygotas sielas.

Tokiu būdu Aukščiausias Dievo Asmuo džiaugsmingai atliko kirtaną su savo bhaktais.

Grupelė vaišnavų žinojo, kokį maistą mėgsta Viešpats Čaitanja nuo pat savo vaikystės.

Su didele meile jie Jam atnešdavo šiuos patiekalus.

Su didele meile jie gamindavo įvairius patiekalus ir kviesdavo Viešpatį pasivaišinti.

Tą dieną, kai bhaktai Jį pakviesdavo, Viešpats ateidavo ir valgydavo su džiaugsmu.

Visos vaišnavų žmonos buvo deivės Lakšmi amša (pilnutinės) ekspansijos. Kokius nuostabius patiekalus jos pagamindavo? Aš neįsivaizduoju.

Kiekvieno burna buvo visą laiką pilna Viešpaties Krišnos šventų vardų, o kiekvieno akys buvo kupinos ašarų.

Navadvipos vaišnavai žinojo kokie mėgstamiausi Viešpaties Čaitanjos patiekalai.

Su didele meile jie gamino šiuos patiekalus ir su didele meile Viešpats Čaitanja juos valgė.

Vieną dieną kilniaširdis liūtas tarp bhaktų Advaita Ačarja tarė Viešpačiui Čaitanjai: „Prašau pavalgyk šiandien mano namuose.

Viešpatie, savo paties rankomis aš tau pagaminsiu. Prašau priimk maistą iš mano rankų.“

Viešpats Čaitanja atsakė: „Kiekvienas kuris valgo tavo pagamintą maistą įgis meilę Dievui. Jis pasieks tyrą pasiaukojimo tarnystę Viešpačiui Krišnai.

Ačarja, tavo gaminamas maistas yra mano gyvybė. Viską, ką tu pagamini, Viešpats Krišna valgo. Aš labai noriu valgyti maistą, kurį tu asmeniškai pagaminai“

Aš neįsivaizduoju, kokioje palaimoje skendėjo Advaita Ačarja, išgirdęs tokius Viešpaties Čaitanjos žodžius.

Laimingai grįžęs namo Viešpats Advaita gamino Viešpačiui Čaitanjai maistą.

Advaitos atsidavusi žmona, kuri buvo deivės Lakšmi amša ekspancija, gimusi šiame pasaulyje, džiaugsmingai padėjo gaminti.

Iš vakarų Bengalijos jie atsinešė daug Viešpaties Čaitanjos mėgstamų patiekalų.

Kai Viešpats Advaita pradėjo gaminti, Viešpats Čaitanja įėjo į jo širdį.

Atsidavusi Advaitos žmona buvo tikra ekspertė virėja. Ji gamino pasikliaudama troškimu savo širdyje.

Ji galvojo: „Šakas yra Viešaties mėgstamiausias“, todėl pagamino įvairių rūšių šaką dešimčia būdų.

Advaita Ačarja gamino, o jo žmona jam padėjo. Jie abu maudėsi palaimos vandenyne.

Advaita tarė: „O Krišnadaso motina, paklausyk. Aš tau pasakysiu, kas mano širdyje.

Ką bepagaminčiau, Viešpats Čaitanja tai priims.

Jeigu jis kartu atsives daug sanjasių, tuomet aš negalėsiu pavalgyti. Tą aš žinau.

Viešpats atsives visus savo draugus sanjasius pavalgyti.

Viešpats su džiaugsmu juos pakvies pavalgyti kartu.“

Širdyje Viešpats Advaita galvojo: „Dabar aš gaminu. Tuoj ateis Viešpats.

Tuomet aš pasiūlysiu maistą Viešpačiui ir tada išsipildys visi mano troškimai.“

Taip mąstydamas Viešpats Advaita gamino maistą.

Tuo metu Viešpats Čaitanja sukartojo savo nustatytą šventų vardų skaičių ir viduje nusprendė atlikti savo vidurdienio pareigas.

Per pietus visi sanjasiai susirinko pavalgyti kartu su Viešpačiu.

Tuo metu, Viešpačiui Advaitai panorėjus, pusdievis Indra pasiuntė netikėtą audrą.

Visomis keturiomis kryptimis didelė kruša sukėlė didelį šurmulį. Pūtė nesuvokiamas vėjas. Lietui nebuvo galo.

Visi keliai buvo padengti aklina tamsa. Niekas neįstengė palikti savo namų ir išeiti į gatvę.

Tokiu būdu ūžė milžiniška audra. Niekas negalėjo nurimti. Niekas negalėjo suprasti iš kur atpūtė tokia audra.

Bet ten kur gamino Adaita, nukrito tik keli lietaus lašai.

Niekas iš sanyasių negalėjo ateiti pavalgyti kartu su Viešpačiu Čaitanja. Niekas negalėjo kažkur išeiti.

Tuo metu Viešpats Advaita, panašus į liūtą, baigė gaminti. Jis gražiai sudėliojo visus patiekalus iš ryžių ir daržovių.

Jis padėjo patiekalus pagamintus su ghee, jogurtu, pienu, kondensuotu pienu ir sviestu. Jis padėjo *pistakų*, *sandešo*, *kadalako* ir daug įvairių saldumynų iš cukraus.

Jis viską papuošė Tulasi mandžarėmis ir atsisėdo. Savo meditacijoje jis pasikvietė Viešpatį Čaitanją.

Advaitai medituojant atėjo Viešpats Čaitanja.

Viešpaties Advaitos troškimu, Viešpats Čaitanja atėjo iš tiesų.

Kartodamas: „Harė Krišna! Harė Krišna!” Viešpats Čaitanja su meile atsistojo priešais Viešpatį Advaitą.

Su didele pagarba Advaita nusilenkė prie Viešpaties Čaitanjos lotosinių pėdų. Jis pasiūlė atsisėsti ir Viešpats Čaitanja atsisėdo.

Viešpats Čaitanja atėjo vienas, be draugų. Tai matydamas Advaita netvėrė džiaugsmu.

Padedamas žmonos, jis džiaugsmingai patarnavo Viešpačiui Čaitanjai. Jis nuplovė Viešpaties pėdas, patepė Jį sandalmedžio pasta ir vėdavo.

Viešpats Čaitanja atsisėdo ir džiaugsmingai valgė. Advaita Jam patarnavo.

Advaita džiaugsmingai dėliojo įvairius daržovių patiekalus priešais Viešpatį. Ragaudamas ekstatinės meilės nektarą Viešpats Čaitanja priėmė viską.

Viešpats Čaitanja valgė daržovės ir kiekvieno patiekalo palikdavo nesuvalgyto mažą dalį.

Šypsodamasis Advaita tarė Viešpačiui Čaitanjai: „Kodėl tu palieki mažą dalį nesuvalgytą? Prašau pasakyk man priežastį.“

Aš matau, kad tu suvalgei didžiąją dalį daržovių patiekalų, bet palikai po mažą kiekvieno patiekalo dalį.“

Šypsodamasis Viešpats Čaitanja atsakė: „O Ačarja, paklausyk. Kur tu išmokai taip gaminti?“

Aš niekad nevalgiau tokio šako kaip šis. Šie patiekalai labai gardūs.“

Viską ką Advaita Ačarja atnešdavo, Viešpats Čaitanja suvalgydavo. Viešpats Čaitanja yra *kalpa -vrikša*
(troškimų medis), kuris išpildo visus bhaktų norus.

Kokius patiekalus Advaita atnešdavo, ar su jogurtu, pienu, ghi ar su kondensuotu pienu, kokius tik sandešus beatnešdavo, Viešpats Čaitanja paimdavo viską.

Taip valgė Viešpats Čaitanja, Aukščiausias Dievo Asmuo. Jis išpildė visus troškimus glūdinčius panašaus į liūtą Advaitos Ačarjos širdyje.

Kai Viešpats Čaitanja baigė valgyti, Advaita Ačarja padeklamavo Indros maldas.

Jis tarė: „Šiandien aš, Indra, sužinojau apie tavo didžias galias. Šiandien aš be jokių abejonių supratau, koks tu didis vaišnavas.

Šiandien aš beriu tau gėlių lietų. Aš esu Indra. Šiandien tu nupirkai Mane.“

Tada Viešpats Čaitanja tarė: „Kodėl Indra šiandien man sako šias maldas? Prašau tark man.“

Advaita Ačarja tarė: „Prašau valgyk. Kodėl turiu klausytis tavęs?“

Tada Viešpats Čaitanja tarė: „Kodėl tu slepi, o Ačarja? Ši staigi audra buvo tavo darbas.“

Lietui dar buvo ne metas. Jis buvo labai netikėtas. Lietus buvo toks stiprus. Netgi su kruša.

Šie neramumai atėjo Tavo noru. Aš tai tiksliai žinau.

Dėl to aš sakau tau, kai tu sakai, kad tos maldos yra ‚Indros‘, aš žinau, ką tu galvoji.

“Jei jis atsives daug sanjasių, tuomet aš nepavalgysiu“. Tokia mintis buvo tavo širdyje.

Tu galvojai: „Jei Viešpats ateis vienas ir pavalgys, tada išsipildys mano troškimas.“

Štai kodėl tu sukūrei šią negandą. Būdamas jų širdyse, tu neleidai sanjasiams ateiti.

Kokią galią Indra turi tau komanduoti? Tai didelė Indros sėkmė, kad jis gali tau pasitarnauti.

Tas, kurio troškimams Viešpats Krišna niekada neprieštarauja, kuris turi galią tiesiogiai apreikšti Krišną, kuris visada paklūsta Krišnos paliepimams, jis sukėlė šią audrą. Argi tai gali stebinti?

Jis, kuris duoda paliepimus Jamaradžui, Laikui ir mirčiai, kurio pėdas pasiekti trokšta jogos karaliai ir karaliai tarp išminčių, mintys apie kurį išvaduoja visus iš materialių pančių, jis sukėlė šią audrą. Argi tai gali stebinti?

Kas šiame gimimo ir mirties pasaulyje žino tiesą apie tave? Tas, kuriam tu suteiki savo malonę, jis gauną rezultatą - tyrą pasiaukojimo tarnystę“.

Tuomet Viešpats Advaita tarė: „Tu myli savo tarnus. Savo kūnu, protu ir žodžiais aš sulaikau tave šalia savęs. Aš turiu tokią galią.

Dėka pasiaukojimo Tau galios, aš tapau liūtu, kuris gyvena amžinai. Aš prašau šios malonės: Prašau, niekad nepalik manęs“.

Kai pietūs baigėsi, abu Viešpačiai džiaugsmingai ragavo panašių į šį pokalbių nektarą.

Viskas, ką Viešpats Advaita kalbėjo su savo maloninga burna buvo tiesa. Tai buvo tiesa. Tai buvo tiesa. Nereikėtų manyti kitaip.

Kiekvienas, kuris nesidžiaugia girdėdamas šiuos pokalbius yra labai menkas ir degradavęs. Viešpats Advaita jam lieka nematomas.

Kaip jie nesupranta Viešpaties Krišnos ir Viešpaties Šivos pokalbių, taip kvaili materialistai nesupranta Viešpaties Čaitanjos ir Viešpaties Advaitos pokalbių.

Kiekvienas, kuris nemėgsta vieno iš šių Viešpačių, išties nemėgsta abiejų. Viešpats Čaitanja ir Viešpats Advaita yra Kaip Viešpats Krišna ir Viešpats Šiva.

Nuolat kartodamas tokius žodžius, gailestingas Viešpats Advaita išvaduoja visą pasaulį.

Prašau žinoki, jog bet kas, turintis galią suprasti Viešpaties Advaitos žodžius, niekada nebus atskirtas nuo Aukščiausiojo Viešpaties.

Kiekvienas, kas su atsidavimu klausosi šių pasakojimų, pasieks tyrą pasiaukojimo tarnystę Viešpačiui Krišnai. Viskas jam bus palanku.

Tada, išpildęs į liūtą panašaus Viešpaties Advaitos Ačarjos širdies troškimą, Viešpats Čaitanja, Aukščiausias Dievo Asmuo, grįžo namo.

Čaitanya bhagavata, antya lila, 9 skyrius, posmai 1-82